

Arrest

nr. 70 321 van 22 november 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 23 augustus 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juli 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 6 oktober 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 10 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Nigeriaans staatsburger te zijn van Igbo origine en afkomstig van Obinze, Imo State. U woonde in Obinze waar u uw lagere en middelbare schoolopleiding volgde tot in 2000. Van 2001 tot 2005 volgde u in Owerre, Imo State u een opleiding in het installeren van satellietschotels. Na de opleiding was u gedurende drie jaar werkloos in Obinze. U kreeg een uitnodiging van uw schoolvriend (P.O.) om naar Boji in Cross River State te verhuizen om daar een zaak te beginnen. Op 10 januari 2009 reisde u naar Boji waar u dezelfde maand nog de eetgelegenheid genaamd Chopbar Joint opende. Na een tijd begon u als bijverdienste ook satellietschotels te installeren voor enkele klanten.

Enkele van uw regelmatige klanten van de Chopbar Joint waren leden van een bende van Boji, waaronder ook uw vriend (P.). Omdat u hen goed behandelde en op krediet liet eten en drinken besloten ze om u ook lid te maken van uw bende. U weigerde dit verschillende keren waardoor ze elders gingen consumeren. Omdat uw zaak niet meer bloeide besloot u op aanraden van Peter om zich toch bij de bende aan te sluiten. Daarna floreerde uw zaak opnieuw omdat de bendeleden regelmatig kwamen en promotie maakten voor uw zaak. Op 23 oktober 2010 vonden er gevechten plaats tussen de bende van Boje en die van het naburige dorp Nsadop, waarbij veel doden vielen. U zag dit op de televisie die u net bij een klant had geïnstalleerd en besloot te gaan kijken in Nsadop. Toen u vanop een afstand toekeek op de menigte werd u aangewezen door een soldaat die zei dat de bendeleden vaak bij u in de zaak kwamen. U wilde in uw zaak gaan schuilen toen u ontdekte dat er ingebroken was. Binnen vond u een papier waarop met bloed was geschreven dat uw hoofd eraf zou gaan en waarop tevens een schedel was getekend. U dacht dat men u zou doden en vluchtte weg. Op 24 oktober 2010 reisde u van Boje naar Orenu en vervolgens per boot naar Kameroen. Daar nam u contact op met uw oom in Tsjaad die u zei tot bij hem te komen. Hij regelde uw verdere reis naar België waar u op 20 november 2010 toekwam. Op 22 november 2010 vroeg u in België asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde dat u Nigeria diende te verlaten omdat u er onterecht van werd beschuldigd deel te hebben genomen aan de dodelijke aanval van de Boje bende, waarvan u lid was, op de Nsadop bende (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal dd. 11 juli 2011, hierna CGVS, pp. 6-7). Volgende bedenkingen kunnen evenwel bij uw verklaringen op het Commissariaat-generaal worden gemaakt.

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in bent geslaagd de vervolging waarvan u het voorwerp stelt te zijn geweest aannemelijk te maken.

Vooreerst kunnen er ernstige bedenkingen worden gemaakt bij de reden van de verdenkingen ten aanzien van u, met name uw beweerde lidmaatschap van de Boje bende.

Uit uw verklaringen blijkt immers dat uw lidmaatschap zich beperkte tot het ontvangen van enkele van de bendeleden in uw zaak, waarbij u hen soms geld leende en drank en sigaretten gaf (CGVS, p. 9). Zo kende slechts vijf leden van de bende bij hun (bij)naam, met name uw schoolvriend Peter en vier andere reguliere klanten (CGVS, p. 7). U bleek evenmin op de hoogte van de concrete activiteiten van de bende (CGVS, pp. 7-8). en u heeft zelf ook nooit deelgenomen aan hun activiteiten als bende en ontmoette hen enkel wanneer zij in uw zaak aanwezig waren (CGVS, pp. 8-9).

Het is bijgevolg weinig waarschijnlijk dat men u zou verdenken van deelname aan deze gevechten louter op basis van het feit dat u de eigenaar was van de eetgelegenheid waar zij regelmatig over de vloer kwamen en u hen (net als uw andere klanten) een voordelige behandeling gaf (CGVS, p. 3 en p. 9).

Daarbij kan nog worden opgemerkt dat u ook niet aanwezig op het moment van de gevechten maar was u bezig een schotelantenne te installeren en weet u evenmin of de vier bendeleden die u kende erbij betrokken waren (CGVS, p. 9). Er was dus geen directe aanleiding om u van enige betrokkenheid te verdenken.

Tenslotte blijkt uit de informatie ter beschikking van het Commissariaat-generaal dat de gevechten van 23 oktober 2010 in de eerste plaats gevechten betrof tussen mensen afkomstig uit deze gemeenschappen en dat het conflict zijn oorsprong kent in een slepend dispuut over landeigendom (zie landeninformatie). Het is derhalve weinig aannemelijk dat men een persoon die afkomstig was uit een andere staat en minder dan een jaar in Boje verbleef zou verdenken van deelname in deze communautaire gevechten. Volgens deze informatie werden overigens in de eerste plaats de lokale dorpshoofden verantwoordelijk geacht voor deze dodelijke gevechten en gearresteerd door de politie (zie landeninformatie).

Ook wat betreft de gebeurtenissen op 23 oktober 2010 kunnen volgende opmerkingen worden gemaakt die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen.

U verklaarde dat u tussen vier en vijf uur op televisie het nieuws zag over de gevechten en het toen dus al moest gebeurd zijn (CGVS, p. 9). Volgens de beschikbare informatie begonnen de gevechten echter pas rond 16u50 (zie landeninformatie) en is het dus niet mogelijk dat er op datzelfde moment al berichtgeving over was op de televisie. Verder geeft u tegenstrijdige verklaringen over de inhoud van deze berichtgeving. Zo verklaarde u aanvankelijk dat u het gevecht zag op de televisiezender NTA Calabar (CGVS, p. 6 en p. 7). Wanneer er u nadien gevraagd werd om te zeggen wie u zag op de televisie zei u echter dat er niemand te zien was op de televisie maar het enkel werd vermeld in de hoofdpunten (CGVS, p. 9). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal, opgesteld bij de Dienst Vreemdelingenzaken dd. 23 december 2010 verklaarde u daarentegen dat u op de televisie zag dat er leden van de bende gezocht werden (vragenlijst, p. 2, punt 3.5).

Vervolgens kan de vraag worden gesteld waarom u ter plaatse in Nsadop ging kijken (CGVS, p. 6). Uw verklaarde hieromtrent enkel dat u zeker wilde zijn dat het waar was (CGVS, p. 6). Indien u werkelijk als een lid van de bende beschouwd werd is het moeilijk te begrijpen waarom u het risico zou nemen om naar het dorp te gaan dat net door deze bende was aangevallen (CGVS, p. 6). U had zich immers via andere kanalen kunnen informeren, bijvoorbeeld door Peter of de andere bendeleden te bellen, wat u echter naliel (CGVS, p. 9).

Bovendien legde u hieromtrent ook tegenstrijdige verklaringen af. Aanvankelijk vertelde u op het Commissariaat-generaal dat u naar de plaats ging waar de gevechten plaatsvonden en u van op een afstand het bloedvergieten waarnam (CGVS, p. 6). In uw latere verklaringen op het Commissariaat zei u evenwel dat u enkel de toeschouwers zag en het gevecht al voorbij was (CGVS, pp. 6-7). In de vragenlijst verklaarde u dan weer dat u nooit naar de plaats van de gevechten ging maar dat u na het zien van de berichtgeving op de televisie onmiddellijk naar uw zaak terugkeerde (vragenlijst, p. 2, punt 3.5).

Tenslotte dient nog te worden opgemerkt dat volgens uw verklaringen bij u terugkeer uw zaak reeds overhoop was gehaald door onbekenden en men er een doodsb bedreiging had aangebracht (CGVS, p. 9). Het is op zijn minst opmerkelijk dat men zo kort na de gevechten reeds represailles had genomen ten aanzien van u, des te meer daar u volgens uw verklaringen niet aanwezig was geweest bij de gevechten (CGVS, p. 6 en p. 10) en u bezwaarlijk een belangrijk lid van de bende of van de gemeenschap van Boje kan worden beschouwd (CGVS, pp. 8-9).

Uit het voorgaande blijkt dat uw verklaringen met betrekking tot de door u aangehaalde problemen met de mensen van Nsadop niet aannemelijk heeft gemaakt.

Zelfs indien uw verklaringen overtuigend zouden zijn, quod non, dient te worden opgemerkt dat u niet alle mogelijkheden hebt aangesproken om bescherming te vinden in eigen land.

Immers, u vreest de mensen van Nsadop en verklaarde dat daardoor uw leven in gevaar is (CGVS, p. 6 en p. 7). Er kan derhalve worden vastgesteld dat de door u ingeroepen feiten plaatselijk van aard zijn (CGVS, p. 9) en dat er geen aanwijzingen zijn dat u zich niet elders in Nigeria zou kunnen vestigen, bijvoorbeeld bij uw familie in Imo State (CGVS, p. 2). U verklaarde dat men u overal zou kunnen te pakken krijgen en stelde dat u als gangster niet veilig bent bij de politie aangezien zij hun collega's in heel Nigeria kunnen contacteren (CGVS, p. 10). Gezien de grootte van uw land is het onwaarschijnlijk dat uw belagers u overal in Nigeria zouden kunnen vinden. Wat betreft uw vrees voor de politie kan worden opgemerkt dat u geen enkele aanwijzing aanhaalde dat de politie naar u op zoek is of u ervan verdacht deel te hebben genomen aan de gevechten (CGVS, p. 6 en pp. 9-10). Gezien de aard van de bedreigingen die u stelde te hebben ontvangen, anonieme doodsb bedreigingen (CGVS, p. 6), is het ook niet waarschijnlijk dat deze afkomstig zouden zijn van officiële autoriteiten. Het is daarbij ook opmerkelijk dat u wanneer er u werd gevraagd waarom u nooit met u problemen naar de politie was gestapt, u enkel aanhaalde dat ze zouden weggijken en niet rechtuit zouden handelen en niet wees op het feit dat ze u zouden vervolgen als bendelid (CGVS, p. 10). Tenslotte verklaarde u ook dat u in Nigeria nooit problemen heeft gekend met de autoriteiten (CGVS, p. 4).

Er kan uit hetgeen voorafgaat niet besloten worden dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou lopen, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u in het kader van uw asielrelaas neergelegde managerskaart wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Het geeft aan dat u een zaak genaamd Chopbar Joint had in de Boje Community, wat hierboven niet meteen in twijfel wordt getrokken. Zoals u verklaarde kunnen deze kaarten op vraag en op maat van de klant worden gemaakt door gespecialiseerde winkels (CGVS, p. 4) waardoor er derhalve ook geen bewijskracht aan dergelijke documenten kan worden verleend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Wat betreft de reden van de verdenkingen betoogt hij dat de commissaris-generaal de beslissing heeft genomen met voorkennis van zaken doch dat hij geen rekening heeft gehouden met het feit dat de leden van de andere bende uit het dorp Nsadop deze kennis niet hadden. Verzoeker merkt op dat de leden van de bende van Nsadop ervan overtuigd waren dat de leden van de Boje-bende samenkwamen

in zijn eetgelegenheid en daar hun plannen bespraken zodat zij ervan uit gingen dat hij, als lid van de Boje-bende, hiervan op de hoogte was en misschien zelfs had deelgenomen aan hun activiteiten. Het is volgens verzoeker dus niet meer dan aannemelijk dat er onmiddellijke en rechtstreekse represailles genomen werden tegen een gekend bendelid. Hij stelt dat het een normale reactie is dat men in de eerste plaats gaat zoeken daar waar men denkt dat de plannen gesmeed werden. Dit is impulsief handelen.

Aangaande de stelling van de commissaris-generaal dat het niet aannemelijk is dat men een persoon die afkomstig is uit een andere staat verdenkt van deelname in de communautaire gevechten, benadrukt verzoeker dat de commissaris-generaal wederom geen rekening heeft gehouden met het feit dat hij bij de leden van de bende van Nsadop bekend stond als een Boje-bendelid en bovendien herkend werd op de plaats van de gevechten.

Ter verklaring van het feit dat hij ter plaatse in Nsadop is gaan kijken voert verzoeker aan dat dit impulsief handelen van zijnentwege was. Hij wilde zich ervan vergewissen in hoeverre hetgeen hij op televisie had gezien, overeenstemde met de realiteit. Verzoeker stelt instinctmatig zijn gevoel te hebben gevolgd. Hij wijst op het feit dat de vraagstelling van het Commissariaat-generaal dubbelzinnig was want indien hij zou gezegd hebben dat hij meteen gevlucht was, zou men hem kunnen vragen hebben waarom hij niet ter plaatse was gaan kijken in hoeverre het waar was wat hij net op televisie had gezien.

Omtrent het intern vluchtalternatief betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal enkel rekening heeft gehouden met de plaatselijke prominente en politieke figuren die het slachtoffer geworden zijn van de gevechten doch dat hij vergeten is te melden dat een voormalige gouverneurs-kandidaat, Dr. Pius Tabi Tawo, beschuldigd werd achter de Boje-aanval te zitten. Hieruit blijkt volgens verzoeker dat zowel de Boje-bende als de Nsadop-bende politieke invloed en vertakkingen hebben, niet alleen op plaatselijk maar ook op nationaal niveau en dat het derhalve nergens in Nigeria veilig is voor hem.

Verwijzende naar het algemeen ambtsbericht inzake Nigeria van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse Zaken van april 2010 merkt verzoeker op dat de veiligheidssituatie in Nigeria onstabiel is en er een geïntenseerde vrees voor zijn leven bestaat.

2.2.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.2. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing volledig kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). De Raad hoeft niet op ieder argument in te gaan voor zover uit het arrest de pertinente motieven blijken waarop de uitspraak is gesteund. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund.

Verzoeker voert aan dat hij een eethuis had en dat hij lid werd van een bende te Boje, de “Political Youth Gangsters”, die geregeld bij hem kwam eten omdat “*de omzet van verzoeker zijn restaurant drastisch daalt*” ingevolge eerdere weigeringen om lid te worden. Verzoeker voert verder aan dat hij verdacht wordt mede de hand te hebben in de problemen tussen de bende van Boje en deze van het naburige dorp Nsadop die resulteerden in een gevecht met verschillende doden.

In de mate dat verzoekers relaas al geloofwaardig zou zijn, toont verzoeker niet door enig begin van bewijs aan dat hij omwille van één van de criteria van het Vluchtelingenverdrag, zoals omschreven in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, actueel het voorwerp uitmaakt van een (daad van) vervolging uitgaande van de Nigeriaanse overheden.

Hij toont ook niet op enige concrete wijze aan dat hij geen beroep zou kunnen op de bescherming van de overheid omwille van de aangevoerde feiten aangezien verzoeker, gelet op zijn vage verklaringen inzake de bende (gehoor CGVS p.7-9), bezwaarlijk als belangrijk lid kan worden aanzien. Verzoeker is zelfs niet eens op de hoogte – en heeft zich dienaangaande evenmin geïnformeerd – of de vier overige bendeleden bij de gevechten waren betrokken (gehoor CGVS p.9), hetgeen de ernst van zijn verklaringen ondermijnt.

Verzoeker was evenmin persoonlijk bij de gevechten betrokken zodat zijn vrees aanzien te worden als mededader bij de gevechten een loutere hypothese betreft. In de mate dat hij aanvoert dat er in zijn eethuis werd ingebroken en er dreigtekens werden aangebracht, toont verzoeker niet aan waarom hij – die niet persoonlijk bij de gevechten was betrokken en evenmin weet of de overige leden van de groep betrokken waren – hieromtrent geen aangifte kon doen of bescherming zoeken.

Verzoeker heeft evenmin overtuigd waarom hij in de onmogelijkheid is zich in te lichten bij zijn familie, vrienden of leden van de “Political Youth Gangsters” omtrent zijn vermeende problemen (gehoor CGVS, p.3), hetgeen des te meer klemmt daar hij wel in de mogelijkheid is om een oom in Tsjaad te contacteren (gehoor CGVS, p.4).

Waar verzoeker verwijst naar het algemeen ambtsbericht over Nigeria van het Ministerie van Buitenlandse Zaken Nederland van april 2010, waaruit kan afgeleid worden dat de veiligheidssituatie van verzoeker in Nigeria onstabiel is en er een gegronde vrees voor zijn leven bestaat, repliceert verweerder terecht dat de loutere verwijzing naar een rapport van algemene aard over de toestand van het land van herkomst geen persoonlijke vervolging in de zin van het Vluchtelingenverdrag aantoonst. Deze vervolging dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Voor zover verzoeker het verzoek tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus baseert op de elementen ten grondslag aan zijn asielaanvraag, dient omwille van het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier te worden besloten dat verzoeker niet aantoonst dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig november tweeduizend en elf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS